

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Candidatus Abbreviatus Jurisprudentiae Sacrae, Hoc Est,
Juris Canonici, Secundum Gregorii Papae IX. Libros V.
Decretalium Explanati Summa, Seu Compendium**

Pichler, Vitus

Augustae Vindel., 1733

Titulus XXXVI. De Transactionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63440](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63440)

3. Culpam levissimam, qui illam commisit, in iis contractibus, qui in solius accipientis utilitatem cedit, uti est Commodatum, excepto tamen Precario. 4. Casum fortuitum vero nemo, ut adeo dominus rei ferre debeat damnum; nisi quis specialiter ad id se obligaverit, vel per dolum aut culpam dederit causam casui fortuito, quia cuilibet mora sua debet esse nociva. c. 25. de R. J. in 6. vel nisi debeat rem non in specie, sed in genere tantum, v. g. aliquam pecuniam, aliquem equum indeterminatum, quia genus perire non censetur. Pars 1. constat ex l. 1. §. 5. ff. de O. & A. l. 23. ff. de R. J. cum culibet debeat nocere factum proprium, non alteri. arg. c. 22. de R. J. in 6. Pars 2. ex l. 5. §. 2. l. 18. pr. ff. commod. Pars 3. ex LL. citt. juncta l. 8. §. 3. ff. de Precario. Pars 4. ex dd. l. 5. §. 4. 7. l. 18. & l. 23.

TITULUS XXXVI.

De Transactionibus.

SUMMARIUM.

1. *Quid sit Transaction, & quomodo ineatur.*
2. *Quinam transigere valeant.*
3. *Et super quibus rebus.*
4. *Transaction non facilè rescinditur: probabilis neque propter lassionem ultra dimidium.*

Trans-

Transactio, Vergleich/ Vertrag/ latè & generaliter sumpta denotat modum quemcunque, quo negotium inter Partes componitur; pressè autem pactionem non gravitam, qua Partes terminant litem, vel rem dubiam: ac definitur esse *convenia decisio rei dubiae vel controversæ, aliquo dato, aliquo retento.* l. 1. ff. l. 38. C. h. t. c. 7. eod. Res dubia, vel lis incerta, dicitur propter dubium & incertum eventum, sive dein lis jam sit mota, sive timeatur movenda. Dein aliquid dari aut remitti, & aliquid retineri vel accipi debet; alias esset gratuita remissio, vel donatio, & non pactio non gratuita. Iniri potest vel nudò pacto, & tunc de Jure scripto non datur actio, bene tamen *exceptio litis finita.* c. 1. de lit. contest. in 6. vel per stipulationem, & tunc datur actio ex stipulatu: ac per contractum innominatum, & tunc, si Pars una implevit, datur actio *præscriptis verbis.* Nihilominus tamen in transactione pœnitere non licet, sicut in contractibus innominatis. l. 39. C. h. t.

Dico I. Transfigere possunt omnes & soli illi, qui pacisci, & rerum suarum liberam administrationem, ac alienandi potestatem habent. per l. 27. C. h. t. l. 21. C. Mandati. Ratio, quia transactio involvit conventionem, qua devenir ad alienationem. Unde Pupillus, Minor, Hæres fideicommisso gravatus, Prælatus Ecclesiæ, circa res suas, vel fideicommisso subiectas, aut immobiles ad Ecclesiam pertinentes, sine Juris solennitatibus & aliis requisitis transfigere possunt ranc tantum, quando rem suam faciunt meliorem, aut rem retinent datâ

pecuniā; non verò, quando rem alienant, vel faciunt deteriorem suam conditionem.

3 Dico 2. Transfigi potest super omni & sola re dubia vel litigiosa, si non specialis obstet prohibitio Juris. l. 1. 2. ff. b. t. Prohibetur autem transactio 1. de Beneficiis Ecclesiasticis, ac de omni re spirituali, vel huic annexa, si interveniat pretium temporale. c. 7. b. t. ubi tamen permittitur gratuita & amicabilis compositio. 2. Super Matrimonio in ordine ad illud dissolvendum, si validum, vel ad continuandum, si invalidum facit. 3. Super alimentis per ultimam voluntatem relictis sine autoritate Prætoris. l. 8. ff. & C. eod. 4. Super eo, quod in testamento relictum est, antequam inspectæ sint tabulæ & verba testamenti. l. 6. 12. ff. eod. 5. Super causis criminaliter intentatis, si non agitur de pœna capitali, & sanguinis, excepto forsan crimen falsi; ne delicta manent impunita contra Jus & bonum publicum. Si autem agatur de pœna mortis (exceptâ causâ adulterii) permittitur Reo transfigere. l. 18. C. eod.

4 Dico 3. Transactio legitimè inita (h.e. sine dolore, metu gravi injuste incusso, errore substantiali, ac sine falsis instrumentis) ita stringit, ut altera Parte invita rescindi aut revocari nulla ratione possit. c. 1. b. t. etiam per Rescriptum Principis. l. 17. C. eod. aut sub prætextu novorum instrumentorum repertorum. l. 19. 29. C. eod. cùm habeat vim rei judicatæ. l. 20. C. eod. & Reipublicæ expeditat, lites semel soperitas non amplius resuscitari. Excipe, nisi versetur causa publica. l. 35. ff. de re jud. vel nisi cum Minore, vel Ecclesia transactum; his enim ob gravem læsionem conceditur restitu-

tio

tio in integrum: vel nisi læsio sit *enormissima*, ut communiter notant Doctores; quia tunc præsumitur dolus. Unde nec ob læsionem gravem majorenis, etiam sufficienter probatam, ad rescissionem transactionis agi potest. An vero ob læsionem *enormem*, seu ultra dimidium, concedatur rescissio, quæstio est. Ego cum Bald. Menoch. & Manzio contra Bart. Fachin. & Molin. censero veriorem esse negativam spectato rigore Juris propter textum in l. 65. §. 1. ff. de condit. indebet ibi: quod transactionis nomine datur, licet res nulla media fuerit (ad eoque læsio ultra dimidium) non repetitur. & propter l. 2. C. de re jud. & l. 2. C. sentent. rescindi non posse, ubi negatur rescissio rei judicata sub prætextu læsionis ultra dimidium: sed transactione æquivalet rei judicata, ut dictum.

Objic. In l. 5. C. de dolo tribuitur filiae *actio in factum* propter immodicam læsionem, quam passa est ex transactione cum patre: ergo. R. Ibi conceditur rescissio non propter læsionem, sed propter dolum, qui intervenerat, ut indicat ipse textus, & species actionis concessæ, quam lex vocat *in factum* nempe ob reverentiam patri debitam, non *doli*. Per hoc tamen non negatur, quod lædens in foro interno teneatur ad damnum resarcendum, nisi læserit bona fide; si enim bona fide læsit, securus est in conscientia quoque, sicut, qui præscripsit. Ceferum læsio ultra dimidium in transactione difficulter probatur ob dubium litis eventum; fieri enim potuisse, ut læsus per sententiam parum consequeretur.